

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1267/2021
14.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Јовановић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Пожаревцу и Јавног предузећа „Србијашуме“ Београд, ради утврђења права својине, вредност спора 100.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 425/20 од 01.10.2020. године, у седници одржаној дана 14.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца.

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Крагујевцу Гж 425/20 од 01.10.2020. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави, Судска јединица у Жагубици П 1107/18 од 28.11.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац власник по основу одржаја на кп. бр. .. шума шесте класе у пов. 8,30,61ха КО ... детерминисана детаљним тачкама из премера број .. и списком пријава број .. што су тужени дужни признати и тужиоцу дозволити да исти на основу ове пресуде изврши упис и промену права својине код РГЗ Службе за катастар непокретности у Жагубици, а према подацима премера из 1991. године, мануал број .. и списак пријава број .., свеска бр. .. стр. ..., а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да кп. ..., шума шесте класе у пов. 8.30,61ха КО ... представља заоставштину сада пок. ББ бив. из ..., а по основу одржаја, те да су тужени дужни признати и трпети да тужилац као законски наследник пок. ББ изврши упис промене права својине у јавним књигама. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 425/20 од 01.10.2020. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Петровцу на Млави, Судска јединица у Жагубици П 1107/18 од 28.11.2019. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Петровцу на Млави, Судска јединица у Жагубици П 1107/18 од 28.11.2019. године и обавезан тужилац да туженој Републици

Србији исплати износ од 6.000,00 динара на име трошкова парничног поступка у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против правноснажног решења другостепеног суда, тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку у границама разлога прописаних одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 55/14), па је утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је тужбом тражио да се утврди да је власник кп. бр. .. која се води као шума шесте класе површине 8,30.61ха КО ..., по основу самовласног заузећа и одржаја што су тужени дужни признати и дозволити да се по јавним књигама изврши промена права власништва на име тужиоца. Поднеском од 18.10.2019. године тужилац је, по наводима другостепеног суда преиначио наведени тужбени захтев (иако у поднеску стоји да исти прецизира), тако што је тражио да се утврди да је кп. бр. .. која се води као шума шесте класе површине 8.30,61ха КО ..., детерминисана детаљним тачкама из премера број .., представља заоставштину сада пок. ББ (његовог оца) бив. из ... по основу одржаја, што су тужени дужни признати и трпети да тужилац као законски наследник сада пок. ББ на основу пресуде изврши упис промене права својине у јавним књигама. Туженима је наведени поднесак достављен, али се они нису противили преиначењу. На рочишту дана 22.11.2019. године на ком је закључена главна расправа пуномоћник тужиоца је навео да остаје при наводима из тужбе и „прецизираном“ тужбеном захтеву и предложио да првостепени суд усвоји прецизирани тужбени захтев што је првостепени суд и одлучио.

При овако утврђеном чињеничном стању, полазећи од одредбе члана 386. став 4. ЗПП, другостепени суд је имајући у виду да је тужени у жалби истакао да је првостепени суд прекорачио тужбени захтев, нашао да се тужбени захтев тужиоца од 18.10.2019. године битно разликује у односу на тужбени захтев из тужбе. Наиме, тужбеним захтевом из тужбе је тражено да се утврди да је тужилац власник по основу одржаја предметне парцеле, а тужбеним захтевом из поднеска од 18.10.2019. године је тражено да се утврди да предметна парцела представља заоставштину сада пок. оца тужиоца. Имајући у виду чињеницу да су се тужени упустили у расправљање по преиначеном тужбеном захтеву и пуномоћник тужиоца на рочишту на коме је закључена главна расправа предложио да се усвоји тужбени захтев из поднеска од 18.10.2019. године наводећи при том да остаје при наводима из тужбе, али не и при тужбеном захтеву из тужбе, то је другостепени суд нашао да у поступку егзистира само тужбени захтев из поднеска од 18.10.2019. године, те да је погрешан закључак првостепеног суда да може да одлучује о тужбеном захтеву из тужбе имајући у виду правило из члана 192. став 4. ЗПП да суд није везан основом тужбеног захтева. Другостепени суд закључује да се поднеском од 18.10.2019. године уопште и не тражи да се утврди право својине тужиоца, већ да спорна непокретност чини заоставштину његовог правног претходника, па је првостепени суд ставом 1. ожалбене пресуде прекорачио тужбени захтев због чега је сходно члану 193. став 1. ЗПП нашао да је неопходно укинути став први изреке ожалбене пресуде и сходно одлуци о тој ствари одлучио је о трошковима поступка.

По оцени Врховног касационог суда, другостепени суд је пошао од погрешног тумачења норми Закона о парничном поступку тј. члана 386. став 4. ЗПП у вези члана 393. став 1. ЗПП и погрешно извео закључак о примени материјалног права а везано за

оцену правилности донете првостепене пресуде у погледу тужбеног захтева тужиоца. Стоји чињеница да је тужилац тужбом тражио да се утврди да је власник спорне катастарске парцеле по основу заузећа и одржаја. Поднеском од 18.10.2019. године тужилац је прецизирао тужбени захтев тако што је тражио да се утврди да предметна парцела представља заоставштину сада покојног оца. Међутим, тужилац је навео да остаје при наводима из тужбе, а у другом делу захтева из поднеска од 18.10.2019. године је тражио да тужени признају и трпе да тужилац као законски наследник пок. ББ изврши упис промене права својине у јавним књигама. Из тога произлази да је тужилац тражио да се утврди да је власник спорне парцеле. Како суд није везан правним основом, то имајући у виду одредбу члана 192. став 4. ЗПП као и садржину прецизираног тужбеног захтева, не може се прихватити став другостепеног суда да је поднеском од 18.10.2019. године тужилац одустао од првобитно постављеног тужбеног захтева да се утврди да је власник назначене парцеле. Право својине на које се позива тужилац, произилази из чињеница које су везане да је наследник пок. ББ па је небитно да ли је он тражио да је власник по основу наслеђивања од свог покојног оца или да је власник по основу одржаја. То су чињенице које се цене у погледу основаности тужбеног захтева, оцене изведених доказа и жалбених навода.

У поновном поступку другостепени суд ће имати у виду примедбе Врховног касационог суда и у зависности од оцене жалбених навода и оцене правилности донете првостепене пресуде, одлучиће о жалби тужених и донеће одлуку засновану на закону.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 416. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић